

[Statsministeren]

det er forholdsvis objektivt konstaterbart, hvad der skete, hvad der blev gennemført, og hvad der ikke blev gennemført. Jeg skal derfor ikke opholde mig så meget mere derved, men mere se på det oplæg, regeringen har fremlagt i dag, og de kommentarer, der har været knyttet hertil.

Hr. Anders Mølgaard hæftede sig i sit indlæg meget ved restriktioner, der måtte fjernes; der blev lagt en del kraft heri. Jeg vil gerne sige for regeringens vedkommende, når det gælder land- og byzonenlovgivningen og den øvrige planlovgivning, at som jeg fremhævede i mit indlæg, har vi 64 frikommuneforsøg, og jeg finder det rigtigt, at vi foretager en samlet vurdering, inden vi går længere. Men jeg sagde også – og det er regeringens grundlæggende holdning – at væksten i landområderne skal ske i tæt tilknytning til landsbyerne, og at det åbne land fortrinsvis må forbeholdes landbrugerhvervet.

Hr. Kirkegaard brugte et udtryk, som vistnok var »sproglig ketchup«, i relation til mit indlæg. Jeg forstod, at det skulle dække over, hvad det egentlig var, jeg ville sige, og derfor lyttede jeg også med særlig interesse til hr. Kirkegaards videre tanker og tankernes konkretiseringsgrad. Men jeg forstod, at det var baseret på egne gode litterære oplevelser og erindringsbetonet billedsprog både før og nu – og al mulig respekt for det.

Jeg hæftede mig især ved, at hr. Kirkegaard – klart og rigtigt, synes jeg – understregede, at selvfølgelig er tilbagegang i landdistrikterne også en del af en udvikling, der må ses i tæt sammenhæng med den økonomisk vanskelige periode, hele landet er inde i. Jeg synes, at det er rigtigt at understrege, at det også var det, jeg selv var inde på i mit første indlæg.

Jeg deler ganske hr. Kirkegaards optagethed af GATT-forhandlingerne og forsøget på at foregribe og udstikke konstruktive retningslinier for, at den strukturuomlægning og tilpasningsproces, som vi også her skal igennem, foregår så smidigt og så gnidningsfrit som overhovedet muligt.

Også regeringen er parat til, som jeg sagde det, at tage en række nye initiativer, der netop bygger på lokale initiativer. Jeg tror endda, at hr. Kirkegaard brugte det billedsprog, at man ikke tror på stegte duer, der kan flyve ind i munden; det gør regeringen heller ikke. Vi skal

lægge op til – og den idé og tanke deler jeg – at skabe rammerne for, at lokalsamfundet, landsbyerne, får bedre muligheder for inden for ensartede regler for hele landet at klare tingene på den bedst mulige måde, tilpasset lokalsamfundets behov.

Hr. Aage Frandsen havde mange spændende, konkrete tanker om det almennyttige boligbyggeris bedre muligheder i landsbyerne. Jeg kan ganske positivt nikke til disse tanker; de indgår også i regeringens overvejelser om at styrke udviklingen i landdistrikterne. Også hr. Aage Frandsens tanker om en mere fleksibel kollektiv trafiksystemudbygning er bestemt tanker, som jeg selv har strejft i mit indlæg.

Hr. Poul Nødgaard var inde på ganske vidtgående tanker om, hvorvidt man kunne forestille sig, at skattesystemet og andet kunne indrettes specielt i forhold til landdistrikterne; befordringsfradrag og andet blev nævnt. Jeg vil godt generelt advare imod, at vi på en række samfundsmæssigt afgørende områder skaber specielle regler, f.eks. skatteregler, for landdistrikterne. Jeg forstår meget vel hr. Poul Nødgaards optagethed af udviklingsproblemerne og ikke mindst pendlingsproblemerne, som hr. Poul Nødgaard omtalte, men spørgsmålet er, om ikke vi kan løse en del af de dertil knyttede problemer på en mere hensigtsmæssig måde.

Jeg var glad for hr. Poul Nødgaards understregning af, hvor vigtigt det er, at den offentlige service opretholdes, hvor vigtigt det er, at vi på en række felter prøver at tilgodese landsbysamfund også her.

Jeg kan bekræfte, at jeg vil give et skriftligt svar på spørgsmålet om skovrejsningsplanerne på Samsø, så snart jeg modtager spørgsmålet fra hr. Poul Nødgaard.

Jeg vil godt på baggrund af de indlæg, der har været her i dag, gentage, at regeringens grundtanker omkring sikring af en bedre udvikling i landdistrikterne bygger på, at vi for det første effektivt bidrager til, at omstillingsprocessen i landbrugerhvervet – og i tilknytning hertil forædlingsindustrien – hele tiden fremmes gennem en fornuftigt tilrettelagt landbrugspolitik.

Jeg har også peget på, at vi vil tilgodese de særlig gældstyngede landmænd og fiskerierhvervsbeskæftigede gennem et nyt udspil, som landbrugs- og fiskeriministeren inden så længe vil fremlægge.